

Rapport fra kjernestyret etter møte med alle de 5 involverte. Det originale dokumentet er gjengitt i svart, og alle mine kommentarer gis i blått og mørkeblått.

Møte 12.09.2008

Vi begynte med at Lars ba alle om å fortelle hver sin versjon så detaljert og nøyaktig som de kunne. Han sa også at dersom han følte at ikke alle var ærlige og oppriktige ville han vurdere å anmelde forholdet.

Hendelsen fant sted ut på morgenvisten søndag 07.09.2008. Dette møtet med alle de 5 involverte, Eksternansvarlig og Leder for Kjernestyret - oppstod som resultat av at jeg tok kontakt med leder i kjernestyret, Thomas Holsten Leren, tirsdag 09.09.2008.

Dette var innholdet i min første epost:

Hei Thomas!

Lørdag oppstod det en situasjon i kjelleren utover natten som du kanskje allerede kjenner til. Noe som jeg etterhvert ser svært alvorlig på, med tanke på videre trivsel for andre med-studenter.

I den forbindelse ønsker jeg å samle flest mulig i kjernestyret, for en samtale rundt den ukultur som jeg har identifisert og eventuelle tiltak som kan gjennomføres for å ta det ved roten på et relativt tidlig tidspunkt.

Det er den videre utviklingen jeg frykter i den grad dette får fortsette uten noen form for reaskjon eller represaliser, hvor jeg da vil få problem med selv for ikke å ha gjort noe med det.

Saken er så graverende at vi snakker her altså om et samfunnsansvar, og omtanke for våre med-studenter.

Fredag passer fint for min del, f.eks et sted mellom 13 og 17?

Jeg har altså gått rundt på skolen, hele mandag, og hele tirsdag med et stort opphovnet blått øye, hvor kuttet var så stort at jeg måtte sy 5 sting, uten at selveste Leder for Kjernestyret – den personen som vanligvis blir først

informert og får vite om denne type hendelser, ikke skal ha fått med seg hva som har skjedd. Svært påfallende med tanke på at de interne (studenter på 4. og 5. året) jeg snakket med hadde samtlige fått med seg at det hadde vært en episode ved Direksjonsmusikkens lokale.

Jeg kommer tilbake til hva dette kan skyldes.

Dette fikk jeg til svar onsdag 10.09.2008:

Hei!

Det er flott å høre at du bryr deg om dine medstudenters trivsel. Jeg er imidlertid nødt til å be deg om å være mer konkret i forhold til hvilken situasjon i kjelleren du refererer til og når det skjedde. Og i tillegg hadde det vært fint å vite litt mer om hvem du er utover det faktum at du har begynt på NHH i høst.

Ser frem til ditt svar på denne mailen:)

Thomas

Her blir jeg forundret over svaret. For det første hadde jeg vanskelig for å tro at leder for Kjernestyret enda ikke hadde hørt noe, når til eksempel G4S vakten er pålagt å rapportere voldsepisoder fra Kjelleren. Samtidig kan jeg ikke skjønner hva mer er det Thomas her ønsker å vite om meg utover det at jeg er student og hva navnet mitt er. Jeg skjønner heller ikke hva nytte denne informasjon har for han i den stilling han innehar, og det ansvar han er pålagt.

Jeg sender mitt svar samme dag:

Hei igjen!

Jeg refererer til et tilfelle av grov, uprovosert legemsbeskadigelse rett utenfor direksjonsmusikkens lokaler natt til søndag etter 0500. Noe som har resultert i et opphovnet øye, en rekke sting og død hud. Det gikk så brutalt for seg at selv biter av hud hadde forsvunnet.

Når personer med tilknytning til direksjonsmusikken tar seg slik frihet, og handler så brutalt uten noen form for provokasjon eller motstand - ja, da er det vel ikke rart at jeg blir bekymret for hva det neste blir - og hvem blir neste offer?

Jeg vet ikke hva mer du vil vite, men jeg kan jo nevne at jeg har begynt på master i økonomi og administrasjon.

Stort sett hele fredagen passer for meg egentlig.

Her gir jeg en inngående beskrivelse at det som har skjedd, så detaljert som man kan forvente og jeg nevner selv en så intim detalj at hud i kontakt med luft har dødd og selv det at hud er forsvunnet. Detaljnivået er så høyt at det ikke er noen tvil om at vi snakker om en selvopplevd hendelse som tross at fant sted etter 0500, hvor det også nevnes at det er snakk om blind vold – så spør Leder for Kjernestyret likevel om hvem dette gjelder. Åpenbart et forsøk på å spille dum, men det fungerer dårlig når man først er kommet gjennom nåløyet for å bli tatt opp ved NHH – og senere klart å oppnå nok tillit og anerkjennelse til å bli valgt som leder for Kjernestyret.

Dette fikk jeg til svar torsdag 11.09.2008:

Ok, dette var jeg faktisk ikke klar over. Jeg skal sjekke opp i dette og komme tilbake til deg. Det er altså slik å forstå at du var øyenvitne til det som skjedde? Hvem er den forulempede? Jeg kunne gjerne tenke meg å snakke med både deg og den forulempede imorgen etter tolv en gang, men klokkeslettet må jeg komme tilbake til senere i dag.

Fint med raskt svar på denne mailen.

Thomas

Jeg ba innledningsvis om å møte hele Kjernestyret, noe jeg ikke vil tro et vitne til vanlig ber om. På tross av alt dette kommer et ledende spørsmål hvor Thomas vil ha meg til å være et vitne, for så å ta med forulempede dagen etter – som om at det skulle være en selvfølge at jeg som vitne skulle ha inngående kjennskap til hvem forulempede skulle være. Det kan virke som at Thomas er av den oppfatning at forulempede ikke klarer å skrive sine egne eposter og selv å ta kontakt. Kjernestyret er ikke, og skal ikke være, et organ man skal være redd for å ta kontakt med.

Jeg svarer samme dagen:

Jeg er den forulempede.

Vedkommende som skadet øyet mitt ringte meg i går, for å beklage det som skjedde. Han kunne opplyse om at det rett og slett bare klikket for han. Vi ble enige om at jeg skulle få møte alle i løpet av fredagen, tidspunkt er ikke avtalt.

Alle som fortsatt var inne på nachspielet er potensielle vitne. Jeg har full kontroll på hvem som var der, og kan muligens finne et vitne om dette er ønskelig?

Thomas Holsten Leren svarte aldri på denne eposten. Onsdag ringte Henrik, etter at jeg noe tvilende hadde gitt nummeret mitt til Jonas Sønsteby (også medlem av Direksjonsmusikken). Henrik ønsket å be om unnskyldning for det som hadde skjedd, og sa at vi gjerne kunne møtes dersom jeg hadde noe ønske om dette. Vi blir enig om å møtes på fredag, og helt på slutten av samtalen spør jeg hvilken tankerekke det var som fikk han til å uprovosert sparke meg? Hvilke innfall og tanker svirret rundt i hodet hans?

Det er åpenbart at Henrik blir tatt på sengen, for noe nølende får jeg til et spørrende svar:

"Var det ikke et bitt?"

Det virket på meg at Henrik rett og slett ikke husker hva som skjedde, noe som ikke er så rart dersom man i likhet med de fleste andre drakk fra kl 15:00 den dagen. Da kan promillnivået ha kommet opp på et så høyt nivå 14-15 timer senere at man får problemer med å huske alt. Det var mer enn 600 studenter på Klubben under Reversibel Sveiseaften, og som den desidert mest alkoholiserede festen ved NHH (med Sveiseaften på 2. plass, og Bierstube på 3. plass) så vil du finne at de færreste faktisk husker stort av den som skjedde utover natten – da spesielt etter kl. 0300. Grunnet utkledding og kostymer kom de fleste inn i en sinnsstemning tilsvarende den vi kjenner fra russetiden.

Men Henrik har selvsagt snakket med de andre involverte, og fått høre deres versjon. I løpet av samtalen kom

det også frem at vi hadde en rimelig lik dialekt, ettersom Henrik kommer fra Vigra, og at han skulle på fotballtrening samme dagen. Under møtet kom det også frem at Thomas var nær venn av Henrik, men han kunne fortelle at det overhodet ikke skulle være noe problem. Men jeg har selv lang erfaring fra studentpolitikken, helt opp til ledernivå, så jeg kunne rett og slett ikke tro mine egne ører.

For noe tydeligere tilfelle av å være

inhabil kjenner jeg ikke til, så det eneste Thomas kunne ha gjort her var å delegere ansvaret videre til andre upartiske medlemmer av Kjernestyret. Men det gjorde han ikke. Årsaken til det er selvsagt det at han ønsket mest mulig kontroll over hendelsesforløpet, for best mulig å assistere sin nære venn Henrik Molnes – ettersom vanlig praksis fra tidligere voldsepisoder er utestengelse fra all studentaktivitet i et år.

Tiltalte drikker øl 04:27:32 - bevis på falsk forklaring

Jeg var fra før møtestart forberedt på å få servert ei dekkhistorie, ettersom Henrik allerede på telefon hadde noe nølende gitt uttrykk for at det var et bitt. Jeg gir derfor hele gjengen mulighet til å komme med sannheten, og ikke ei historie de hadde forberedt på forhånd. Av denne grunn ba jeg først Leder for Kjernestyret om å få lede møtet, noe han gikk med på, og så sa jeg ved møtestart at jeg ville ta med meg Kjernestyret og la de involverte få et minutt til å bestemme seg for om de skulle gå for den sanne versjonen – hvor jeg i motsatt fall ville komme til å anmelde forholdet, og at Henrik som skyldig etter egen tilståelse i legemsbeskadigelse ville få et lite trivlig møte med det norske rettssystemet. Men før vi kom så langt, kunne Harald (uten å konsultere med de andre) si at det ikke ville være nødvendig.

Thomas kunne fortelle etter møtet, bare for å understreke sin inhabilitet og egeninteresse, at det ikke skulle være nødvendig med noen anmeldelse. Jeg hadde samtidig mistet min tiltro til kjernestyret og så egentlig ikke noen annen mulighet til å få sannheten frem enn ved anmeldelse. Jeg var overbevisst om at de ville kunne inkludere vitner som ikke var direkte involvert i saken, og dermed få deres versjon avkreftet av de gjenværende inne på Rum – hvor der var både andre studenter med relasjoner til direksjonsmusikken, og studenter som nettopp hadde begynt semesteret og dermed i samme situasjon som meg. Politiet derimot, skal overraskende nok ha vurdert saken dit hen at det ikke skulle være nødvendig å kalle inn flere til avhør enn de som var direkte involvert i saken. Noe jeg den dag i dag ikke skjønner når vi hele veien har en gjeng bestående av 5 venner som har gått på samme skole i 5 år i tillegg til å være tilknyttet samme undergruppe, mot en helt ny student, hvor det åpenbart er en ubalanse. Politiet er pålagt å avslutte etterforskningen innen 90 dager i tilfelle av legemsbeskadigelse. Men gjennomsnittlig saksbehandlingstid i hele landet for 2008 var 118 dager og med sannsynligvis høyere for Bergen. Det tok flere uker før en etterforsker i det hele tatt ble satt på saken, så det er nærliggende å tro at politiet ikke har kallet inn flere av de 11 vitnene jeg hadde listet opp på grunn av tidspress og arbeidsbelastning. Det er også mulig at politiet sa seg fornøyd etter å ha avhørt det absolutte minimum i saken, siden Henrik hadde tilstått skaden og dermed tilstått legembeskadigelse. Men argumentet om at de mente at dette skulle være tilstrekkelig faller i sin egen urimelighet, ettersom retten får presentert en ytterst ensidig vinkling av hendelsesforløpet – og tiltalte tross alt har tilstått å ha forårsaket legemsbeskadigelsen ved et bitt, som ovenfor retten underbygger resten av deres dekkhistorie ettersom det er høyst uvanlig å tilstå noe man ikke har gjort. Ser man på utfallet av saken, så har innsatsen av politiet på langt nær vært tilstrekkelig for å få tiltalte domfelt etter § 229 på grunnlag av

legemsbeskadigelse. Påtalemyndigheten klarte heller ikke å forklare ovenfor retten det faktum at Henrik er bedre tjent med å bli dømt for å bite et annet menneske, fremfor uprovosert sparke noen som ligger forsvarsløs på bakken.

Harald

Hendelsen skjedde 0545. G4S var innom ca 0520; alle måtte ut innen 0600. Etter vakta var innom får Harald tilbakemelding fra jenter på Rum om at de følte det ubehagelig at en de ikke kjente tok bilder. Harald prater da til Lars ved baren i 3-5 minutter. Harald ber Lars gjentatte ganger om å forlate Rum, noe Lars ikke skjønner hvorfor han må. Jarle kommer bort til Lars og Harald, Jarle forklarer også at Lars må ut, men Lars nekter. Harald og Jarle forsøker å geleide Lars ut av Rum. Lars tar tak i to barkrakker, slår dem mot hverandre og kaster dem slik at det blir merke på veggen på Rum.

Harald får en telefon fra Ragnhild etter Lars har gått. Hun sier at hun traff på Lars på veien, og han stilte mange spørsmål som hun oppfattet som ubehagelige. Ragnhild blir såpass redd at hun løper tilbake til Rum. Hun går sammen med de andre i dirmus ned til taxiholdeplassen senere.

Harald snakker med G4S-vakten etter at hendelsen er over. Harald viser legitimasjon og vakten noterer navn.

Harald mener her hendelsen skjedde 0545, som stemmer bra med min egen oppfatning av at det skjedde ca. 0530. Jeg så ikke på noe tidspunkt på klokken, men jeg husker at det var lenge fra jeg tok siste bildet til jeg fikk forespørsel om å forlate Rum. Så hendelsen fant sted ca. 0530 +/- 10 minutter. Her er det viktig å merke seg at først etter kl 0520 blir Harald gjort kjent med at det skal ha vært ubehagelig at jeg tok bilder på nachspielet, som er svært usannsynlig i seg selv – ettersom jeg da ville ha tatt bilder i 2,5 timer på samme nachspiel uten at noen på noe tidligere tidspunkt uttrykte misnøye med dette.

Harald fortalte i retten at vi hadde en diskusjon på 10 minutter, noe han burde huske bedre 6 dager etter hendelsen - hvor han fortalte at vi pratet i 3-5 minutter. I retten forklarer både Harald og Jarle at de begge gav meg advarsel i forhold til det å ta bilder. De kunne forklare at jeg fortsatte å ta bilder selv etter gjentatte advarsler, og av den grunn ble bedt om å forlate lokalet. Det stemmer ikke overens med det de her forteller med Kjernestyret til stede, 6 dager etter hendelsen fant sted.

Det ble heller ikke i retten forklart at jeg slo barkrakker mot hverandre, eller at det oppstod merke på veggen – bare det at jeg kastet barkrakker rundt meg uten å treffe noen. Nå har jeg aldri kastet noen barkrakk, og jeg vet heller ikke hvor mye de veier - men jeg tro at bare det å løfte en barkrakk vil i seg selv være en utfordring grunnet vekten. Enda vanskeligere ville det være å klare å lage et merke i veggen, spesielt dersom dette merket (om det faktisk eksisterer) er høyt opp på veggen. Og igjen, hva motivasjon skulle man ha for å kaste en barkrakk i veggen – dersom målet med handlingen er at man får

fortsatt være i lokalet (nachspielet) de siste 15 minuttene før alle uansett blir kastet ut av G4S vekten? En ting er at de i sin dekkhistorie prøver å få det hele til å høres så dramatisk som overhodet mulig, men ærlig talt – de må da få til et minimum av realisme i sin dekkhistorie. Men det har nok håp på at folk ikke tenker nok over det til at de skjønner at ingenting henger på greip, og det har de fått rett i så langt. Dersom de er riktig heldige, så vil de med makt i denne saken (les politiet, påtalemyndighetene og retten) heller ikke tenke nok over det påståtte hendelsesforløpet til at det ser noe grunn til å gå videre med saken for en mer rettmessig, balansert, reflektert og grundig gjennomgang.

Harald kunne videre forklare i retten at han fikk ei melding fra Ragnhild, ikke at ho ringte. Det eneste spørsmålet jeg stilte var hvilken oppfatning ho hadde av det som hadde skjedd. Ragnhild løper ikke på noe tidspunkt.

Denne rapporten (svart skrift) fikk jeg tilsendt fra Thomas, som åpenbart har egeninteresse i en sak han er i aller høyeste grad inhabil. Det er viktig å ha i tankene. For det som ikke kommer frem av rapporten er at Harald bekrefter at jeg tok bilder etter at vekten hadde vært der 0520, som umulig kan ha vært tilfelle siden jeg tok siste bildet kl 05:06:34. Dette får jeg heller ikke anledning til å si noe om i retten. Dette ble poengtert og understreket i møtet, som ville blitt tatt med i denne rapporten dersom den hadde et snev av objektivitet. Det eneste som kommer med i denne rapporten er: ” Svært mye snakk om tidspunkter for bildetagning ”.

I sin forklaring sier Harald ingenting om noe så vesentlig som hvordan skaden min oppstod, eller i hvilken grad jeg skal ha gjort noe provoserende i forkant av bittet/sparket. Derimot, i retten, kan Harald som eneste vitne bekrefte at han så at jeg slo Henrik. Det ble ikke sagt noe om hvilken side jeg traff. På spørsmål om han så at Henrik bet meg som en umiddelbar reaksjon på slaget, så kunne Harald fortelle at det fikk han ikke med seg. På et oppfølgingsspørsmål om det kunne ha vært et spark, så kunne Harald bekrefte at det kunne det ikke ha vært – og begrunnet dette med at han ville ha fått det med seg dersom jeg gikk i gulvet. I likhet med at det er lite sannsynlig at ingen av de andre vitnene hverken så slaget, eller det at Henrik bet, så er det like lite sannsynlig at Harald skulle kunne ha sett slaget og ikke det at Henrik bet som en umiddelbar reaksjon.

Dette skyldes nok at de involverte vet at påtalemyndighetene kan ha innhentet en medisinsk uttalelse som avkrefter at det kan ha vært et bitt, noe de fleste som har sett bildene sier seg enig i, og da kan alle 5 dømmes for falsk vitneforklaring med en strafferamme på opptil 5 år. De er interesserte i å gi den støtte Henrik trenger for å slippe opptil 3 år fengselstraff, men de har vært påpasselig på at de sier minst mulig i retten som senere kan bli brukt mot dem.

Ulrik

Husker at Lars kastet to barkrakker. Lars tar kvelertak på Ulrik; kjedet ryker.

Jeg starter hele møtet med å be alle fortelle sin versjon helt fra begynnelsen så detaljert og nøyaktig som overhodet mulig. Som vi ser av denne rapporten så sa ikke Ulrik stort. I retten kunne han fortelle om 3 "episoder". Ved spørsmål om kronologisk rekkefølge svarte han at han ikke visste i hvilken rekkefølge de ulike episodene skjedde.

Henrik

Fikk et slag i ansiktet, det svartnet/klikket helt, og Henrik svarte med å bite Lars i øyebrynet. Dette var fortsatt inne på Rum, ved pianoet. Henrik blir dyttet bort av Harald, som ber Henrik holde seg unna. Henrik er på TG resten av kvelden.

Henrik har hatt angst den siste uka, og har forsøkt å finne navnet til Lars. Fant det først på onsdag, og tok kontakt torsdag for å beklage seg. Forklarer at det ikke finnes noen unnskyldning for å gjøre noe slikt, og at han aldri har gjort noe lignende før. Er veldig lei seg.

Henrik var den som ville unnskyldte seg, og som burde ha best kjennskap til hendelsesforløpet. Igjen ber jeg om at det tas en detaljert gjennomgang på hendelsesforløpet. Til min store frustrasjon så begynner Henrik rett på slaget, akkurat som om han har øvd på en historie han ikke kan unnvike fra. Harald sa fint lite under møtet, og klarte på ingen måte å gi noen detaljert beskrivelse av hendelsesforløpet. Henrik blir også omtalt som en turbo-drikker på Direksjonsmusikken.no av andre medlemmer, slik at jeg anser det som svært sannsynlig at Henrik ikke husker noenting etter å ha drukket opp mot 14-15 timer på en fest hvor det florerer av billig og gratis drikke (25,- per halvliter på klubben). Jeg har bilder av at Henrik drikke øl blant annet kl 03:49:16 og 04:27:32.

I retten hadde Henrik litt mer å si enn hva han hadde 6 dager etter hendelsen. Mye kommer av at alle vitner får spørsmål fra aktor, rettens administrator (dommer) og forsvarer. På spørsmål om hvilken side Henrik ble slått, så kunne ikke Henrik huske hvilket kinn jeg traff i mitt slag. I retten følte Henrik at det var viktig å poengtere at det var et hardt slag. Han sa derfor at det var et så hardt slag at kinnnet hovnet opp dagen etter.

Det er selvsagt rent oppspinn, ettersom han ville kunne se hvilken side jeg traff i speilet, han ville kunne skjønne det ved å ta på et ømt område, og han ville vite hvilken side han er øm på.

Merk at Harald i sin forklaring til Kjernestyret ikke nevner hverken det at han dytter bort Henrik, eller at han fører han inn til TG.

Jarle

Har lagt merke til Lars flere ganger tidligere på kvelden, spesielt fordi Lars har tatt bilder av ”ting man vanligvis ikke tar bilder av”. Jentene på Rum har reagert på dette i løpet av kvelden. Jarle prøvde gjentatte ganger å få Lars ut, Lars prøver lenge å komme seg inn igjen. Jentene holder igjen døra, Lars får lommeboka gjennom dørsprekken. Jarle og Ulrik står utenfor sammen med Lars, Glenn kommer fra de nye toalettene. Jarle fikk ikke med seg at Henrik beit, men hørte Harald be Henrik om å komme seg unna.

Gjennom hele sin forklaring i retten så gav Jarle uttrykk for å være lite komfortabel med det å lyve for retten, om det så skulle være rulling av foten, rulling av tomler eller se ned ved direkte spørsmål som medførte en direkte løgn (usannhet). Jeg vil anta at både rettens administrator, og aktor har fått opplæring i å lese kroppsspråket til vitner og bruker dette når grad av pålitelighet skal vurderes. Noe lekdommerene ikke hverken har opplæring eller trening i, som kan være med på å forklare at det var nettopp de som ikke skjønnte hva som egentlig foregikk i retten. Det var også kun lekdommerne som valgte å frikjenne Henrik siden de feilaktig (på grunn av tvetydig formulering av lege ved føring av journal) vurderte kuttet til å være så lite at det i utgangspunktet ikke var nødvendig å sy. Men antall sting burde tale for seg selv i forhold til skadens omfang. Mindretallet, altså dommer av yrke, var av den oppfatning at skaden jeg ble påført var av så stort omfang at Henrik uansett måtte få sin straff.

Det ble hele veien tatt helt vanlige standard festbilder, ingenting utenom det vanlige. Legg merke til hvor liten grad av detaljer forklaringen inneholder. Jarle er åpenbart med på hele hendelsesforløpet, men nevner hverken barkrakk-kastning, det at jeg skal ha tatt kvelertak på Ulrik, det at skjorten til Glenn blir ødelagt eller det at jeg skal ha slått Henrik. På et mystisk vis skal han heller ikke ha fått med seg at Henrik skal ha betet meg. Det nevnes ikke noe om blod på noe tidspunkt som følge av bittet/sparket.

Jeg kan også nevne at jeg aldri har mistet lommeboken ettersom jeg alltid har den i høyre lomme fremme, som ligg slik i press at den rett og slett ikke faller ut av seg selv.

Glenn

Glenn kommer inn i bildet etter selve hendelsen når Lars krangler om å få komme inn igjen. Lars tar tak i skjorta og t-skjorta til Glenn, noen knapper ryker, Jarle tar bort hendene til Lars, Lars roer seg ned. Alt dette skjer rett utenfor Rum. Glenn har hørt at Lars fikk advarsel om å ikke ta bilder.

Glenn hevdet i retten at hendelen skjedde ca. klokken 05:00. Han sier dette vel vitende om at siste bildet jeg tok var klokken 05:06:34 og med fullstendig informasjon og forståelse av hva Harald har sagt i forhold til tidspunkt, med den begrunnelsen Harald kommer med for hvorfor han er sikker på når

hendelsen fant sted. Glenn var på møtet i likhet med alle andre, og jeg vil tro han også har lest denne rapporten. Det er både uvanlig og påfallende at en person så informert om andres uttalelser, likevel insisterer på å uttale noe for retten som han åpenbart ikke kan være sikker på. Dette på tross av at han stående forsikret at han ville si den hele og fulle sannheten som vitne i retten. Det mest nærliggende blir da å tro at han forsøker å forvirre retten om det faktiske hendelsesforløpet, samtidig som han fremstiller seg selv som trygg på hva som faktisk skjedde ved å tidfeste hendelser.

I retten forklares det at jeg tok tak i halsen på Glenn, ikke skjorta. Jarle sier heller ikke noe om at han fjerner mine hender fra Glenn, hverken på møtet eller i retten. Det er heller ikke noen fornuft eller logikk i det at noen skal roe seg, etter å ha blitt bitt i øyet, for så å ta tak i skjorten til en vilt fremmed som kommer fra toalettet - og til slutt å bli helt rolig når en person, som med all sin kraft og innsats skal ha gjort sitt ytterste for å kaste meg ut fra Rum, bruker makt for å ta bort mine hender fra Glenn. I retten ble det forklart at det ikke skjedde noe på gangen utenfor Rum av voldelig eller provoserende art. Det er heller ikke noen logikk i det at en person med et 2 cm langt og 1 cm bredt kutt, bløende som en annen stukken gris, skal stå utenfor en dør og krangle om å komme inn igjen når de lekende lett bare kan låse døren og feste videre. Glenn sier ikke noe om Ulrik (som Jarle stod på gangen med), han snakker ikke om mitt kutt, ordet blod blir ikke nevnt, og det blir heller ikke sagt når og hvordan han skulle ha hørt at jeg fikk advarsel om ikke å ta bilder. I likhet med alle andre, som alle fikk klar beskjed om å ta det hele fra begynnelsen og forklare hele hendelsesforløpet, så forteller Glenn minst mulig, tar bare for seg det som han personlig blir utsatt for, og sier egentlig minst mulig.

Oppsummering Dirmus

Dirmus' grunn til å kaste ut Lars var at han hadde tatt bilder og filmet som jentene på Rum syntes var ubehagelig, samt at han nektet å høre på advarslene.

Det ble gjennomgående tatt bilder i over 2 timer. I den grad det skulle være naturlig å reagere på dette, så ville det blitt gjort på et mye tidligere tidspunkt. Spesielt ettersom Harald påstår at hendelsen fant sted 05:45, og siste bildet ble tatt 05:06:34. Harald påstår at jeg tok bilder etter 05:20, og fortsatte å gjøre dette etter jeg skulle ha fått flere advarsler. Det gjør det bare enda mer usannsynlig, at man tillater at det blir tatt bilder i over 2,5 time før man velger å si fra - når Direksjonsmusikken har fullstendig og absolutt råderett over sitt eget rom, med full mulighet og rett til å kaste ut hvem som helst, når som helst. I den grad jentene frykter eller bekymrer seg for at bildene skal havne i et offentlig medium, så skyldes dette ofte dårlig erfaring fra tidligere og dermed sier man fra ved første mulighet. Det ble gjennomgående brukt blits hele

natten, over 2 timer i et lite rom, så absolutt alle var klar over at det ble tatt bilder.

Jeg har før denne hendelsen pratet en hel natt med en medstudent på bachelornivå, som var oppskaket og frustrert av å ha blitt kastet ut av Rum uten grunn. Jeg var egentlig på vei hjem rundt stengetid etter en Bierstubefest ved NHH, hvor jeg da møter på denne trønder som jeg tilfeldigvis kom i prat med og utveklset mobilnummer med tidligere samme kvelden – selv om samtalen bare varte noen minutter. Det var tydelig at denne personen, mitt nye bekjentskap, hadde opplevd noe frustrerende som ble oppfattet som blodig urettferdig – og det var for meg tydelig at han virkelig ville ha godt av å snakke om hendelsen med noen. Det som gjorde utkastelsen ekstra bittert var at han pratet med 2 jenter, ei på hver side – da han fikk beskjeden om å forlate lokalet, under påskuddet om at han hadde kastet øl på gulvet. Det er vel ikke akkurat genialt sjakktrekk å kaste øl på gulvet når målet er å sjekke opp damer, og de som likevel har et behov for å kaste øl på gulvet – gjør dette heller inne på Klubben eller Campus hvor lokalet er større, og man har lettere for å gli inn i mengden. Vel vitende om at jeg skulle på skolen dagen etter kl 08:00, så lot jeg min egeninteresse komme i andre rekke slik at denne personen kunne få snakke ut om sin frustrasjon i det jeg blir med han hjem til Hatleberg for et noe stusselig "nachspiel" med bare oss to. Klokken passerer 06:00 før jeg drar hjem. Man kan altså ikke si at Direksjonsmusikken er beskjeden i bruk av sin absolutte makt, og de har heller ikke for vane å komme med opptil flere advarsler før de ber noen forlate deres lokale. Det er forøvrig ingen grunn til at de hverken skal være tolmodige eller forståelsesfulle ovenfor vilt fremmede, som overhodet ikke har tilknytning til Direksjonsmusikken eller Direksjonsmusikkens Gamle Venner (DGV). Det er for meg uforståelig at Direksjonsmusikken på en fest, hvor målet er å ha det gøy, skal bruke mer enn 10 minutter på å forklare meg at enkelte i lokalet mener at det er ubehagelig det at jeg tar bilder. Det er heller ikke sannsynlig at flere medlemmer engasjerer seg, og gir meg flere advarsler om at jeg må slutte å ta bilder, før de faktisk inser at jeg bare kommer til å fortsette å ta bilder – og dermed bestemmer seg for å ty til makt for å føre meg ut av rommet. Når jeg skal ha opptrådd respektløst ovenfor Direksjonsmusikken, i deres egne lokaler – hvor det er allment kjent at de har absolutt og uinnskrenket makt, så er det mer sannsynlig at de tilkaller G4S vekten for å kaste meg ut enn å risikere at jeg motsetter meg et ønske om å forlate lokalet – som er overhengende sannsynlig når jeg allerede har latt være å samarbeide i spørsmålet om jeg kunne slutte å ta bilder. Det er heller ingen grunn til at Direksjonsmusikken ikke ser på dette som et reelt alternativt, når G4S vekten bare noen minutter i forveien var innom og snakket med Harald. Det er i utgangspunktet svært lite sannsynlig at jentene plutselig danner seg en

mening om at det likevel ikke er greit at det blir tatt bilder – og samtidig føler dette så sterkt, og er så sjenert, at de gir beskjed til Harald rett etter at vekten hadde vært der med beskjed om at alle skulle være ute i løpet av 15 minutter. Hvor på Harald bestemmer seg for å sette av 10 minutter for å ta en diskusjon med meg om jeg kan la være å ta bilder helt på tampen av nachspielet. Etter å ha diskutert i 10 minutter, og det er kun 5 minutter igjen før alle skal være ute av bygget – så skal altså Harald ha valgt å ty til makt for å føre meg ut av rommet. Nei, da virker det mer sannsynlig at noen i Direksjonsmusikken (les: Harald) er en smule maktsyk og opplever en personlig verdi i det å bruke den makten de har over Rum. Harald har kun 15 minutter på å utøve denne makten, og samler sin vennegjeng som sikkerhet dersom beskjeden om å forlate lokalet ikke skulle bli positivt mottatt. Det har samtidig en avskrekkende effekt, siden ingen oppegående mennesker (dvs. alle som går på NHH) går løs på 5 personer rett før stengetid. Som oppegående person og student ved NHH, så skjønner jeg også dette og blir pent og rolig med ut på gangen. Det er heller ikke normalt at ønsker om at det ikke tas flere bilder ikke etterkommes selv etter flere advarsler fra flere personer, når man oppholder seg på et nachspiel – vel vitende om at forutsetningen for å bli værende er at man oppfører seg innenfor de rammer som kan anses som akseptable. Spesielt ikke i et lokale, hvor det store flertallet er medlemmer av Direksjonsmusikken og venner av medlemmer i Direksjonsmusikken, som alle var ukjente for meg. Enhver intelligent og oppegående person forholder seg ydmyk og rolig under slike omstendigheter, og gjør overhodet ikke noe som helst som kan oppfattes som uakseptabelt eller provoserende når man naturligvis har et ønske om videre opphold i lokalet. Videre er man påpasselig på at man ikke havner i bråk, når de fleste ser ut til å ha en nær relasjon med hverandre. Man foretar seg ikke noe som helst som kan oppfattes, eller tolkes i noen negativ retning – overhodet – fullstendig klar over at man da ikke får bare en person mot seg, men så og si hele gjengen.

Lars

Husker selv å ha tatt bilder gjennom to timer sent på kvelden, senest litt over fem. Har for øvrig tatt bilder gjennom hele dagen/kvelden. Etter kl. fem var det god stemning, slik det ofte er i Klubben og på NHH. Ingen lumske blikk eller slibrige kommentarer. Føler selv at han ikke har tatt bilder på lenge, men får beskjed av Harald om at han ikke er ønsket på nachspiel. Lars går sammen med Harald rolig ut på gangen. Lars spør hvorfor han ikke er ønsket på nachspiel mer fordi han mener selv han ikke har gjort eller sagt noe som gir grunnlag for å kaste ham ut. Lars og fem fra Dirmus (Jarle, Harald, Glenn, Henrik og Ulrik) står utenfor Rum og har en dialog om hvorfor han må gå. Lars prøver å være kompis med Harald, holder ham om skulderen, og forsøker å overtale til å komme inn igjen. Deretter flyr Glenn på Lars direkte uprovosert; ingenting var sagt eller gjort som gir grunnlag for at dette skulle skje. Han har ikke prøvd å komme seg inn igjen på Rum. Så er basketaket i gang. Henrik sparker Lars i øyebrynet mens han ligger nede. Lars faller to-tre ganger, da balansen er dårlig som følge av

høy promille. Vakta (G4S) kommer kort tid etterpå, og tar Lars med inn i TA sine lokaler. Lars får et gasbind på øyebrynet, og går ut bakdøra. Møter Ragnhild på vei hjemover, og har forståelse for hennes reaksjon da han selv var blodig og med gasbind, og følte seg sjokkskadd og forvirret. Lars spør hvordan noe slikt kan skje her på NHH. Lars sier selv at han på ingen måte var truende overfor Ragnhild. Lars kom hjem, vurderte å dra til legevakta, men var såpass full at sengen fristet mer.

Historien om trønderen på Bierstube fortelles.

Lars snakker om drikkepress på sveiseaften og reversibel. Svært mye snakk om tidspunkter for bildetagning, Lars spør om detaljer under hele sesjonen.

Denne rapporten fikk jeg tilsendt fra Thomas, daværende Leder for Kjernestyret, og etter egen uttalelse en nær venn av Henrik. Thomas burde i aller høyeste grad melde seg inhabil i denne saken, men valgte av egeninteresse å være min kontaktperson hele veien. En kontakt jeg har hatt lite til overs for, og som jeg har etter mye korrespondanse opplevde som sterkt ubehagelig – på tross av at jeg hele veien har fryktet det verste på bakgrunn av hans nære relasjon til Henrik. Det er i så måte viktig å ha dette i tankene når man leser rapporten, da den ikke kan sies å være nøytral, selv om oppgaven bare har vært å gjengi det som ble sagt under møtet.

Jeg hadde blant annet overhodet ikke noe problem med å fotføre meg, som det fremstilles her, ettersom jeg tidlig på kvelden gikk over til å drikke vann – da jeg ikke har noen glede av å være overstadig beruset, og spesielt siden jeg er påpasselig på at jeg ikke drikker så mye at jeg får problemer med å huske alle detaljer i ettertid. Som 29-åring, og mange år som utadvent student, hvor jeg hele tiden har vært med på alt av fester og sosiale sammenkomster – så har jeg for lenge siden lært den kunst å drikke med måtehold. Spesielt ved NHH, hvor det gjennomgående er høyt alkoholforbruk og en åpenbar lang kultur og tradisjon for mye og billig alkohol, så passer jeg godt på å spise minst 500 gram – helst 700 gram mat før jeg tar turen til vorspiel/klubben. Reversibel sveiseaften er av erfaring svært alkoholisert, så matinntaket ble desto høyere for å forhindre at alkoholen går rett ut i blodet. I min forklaring til politiet forklarte jeg at jeg sluttet å drikke øl rundt midnatt, og gikk over til vann. Klokken 01:48:28 er jeg avbildet med et glass vann. Jeg var følgelig på god vei til å bli edru når klokken nærmet seg 06:00, og det at jeg forklarte meg for politiet i 4 timer er bare med på å underbygge det at min erindring og oppfattelse av hendelsesforløpet er svært detaljert og innholdsrik – godt hjulpet av min nær-fotografiske hukommelse.

Som jeg forklarte på møtet, så gikk både jeg og Glenn i bakken fordi han går i kroppen på meg med det formål om å legge meg i bakken – som ikke kan relateres til balansen. Jeg hadde naturligvis fortsatt promille, som enhver annen person som har inntatt alkohol 6 timer i forveien, men det at jeg går i

bakken skyldes utelukkende at Glenn aggressivt angriper meg. Kjernestyret har åpenbart ikke fulgt så godt med i min forklaring, for etter å ha blitt sparket av Henrik – så var det slutt på all dramatik. Henrik står hele veien ved sidelinjen, som en del av en halvsirkel rundt meg og Glenn, hvor Henrik naturligvis ønsker å hjelpe sin gode venn Glenn – som uten forvarsel angrep meg under min samtale med Harald om årsaken for at jeg ikke lengre var ønsket. Henrik får da innfall om å sparke meg i det han ser sitt snitt til å treffe meg uten fare for å komme bort i Glenn, og setter umiddelbart en stopper på hele episoden. Jeg blir liggende på gulvet, alvorlig skadet og helt sjokkert over hva jeg nettopp hadde opplevd – fortsatt uforstående til hvordan jeg hadde havnet i denne situasjonen, og helt sjokkskadet over hva mine egne medstudenter kan finne på å gjøre ved sine egne lokaler, på sin egen skole. Det hele var bare fjernt og totalt uten fornuft. Igjen prøver Kjernestyret i sin rapport å fremstille meg som så full at jeg ikke klarer å komme meg til legevakten, når jeg helt fint klarer å komme meg hjem på egenhånd – på tross av at jeg nettopp hadde fått oppleve min til dags dato mest traumatiske opplevelse, hvor jeg fullstendig uprovoert og uten noen mulighet for å unngå hendelsesforløpet blir påført en svært så alvorlig skade. Det er først når jeg kommer meg hjem at jeg får sett hvor stort kuttet faktisk er, og hvor alvorlig situasjonen egentlig har vært. Noe som forundret meg, ettersom en edru G4S vakt nettopp hadde undersøkt kuttet – gitt meg gassbind for å stoppe blødningen, for så bare sende meg hjem uten engang å anbefale meg en tur til legevakten, ringe en taxi eller annet som ville vært naturlig og forventet av en respektert og ansvarsfull G4S vakt. Denne vakten hadde allerede snakket med Harald, noe som kan forklare den høyst uforklarlige, uvanlige og uforståelige situasjonshåndteringen av G4S vakten. Det var bare griseflaks at sparket ikke traff meg i tinningen, hvor jeg sannsynligvis hadde død momentant. Det er også et mirakel at jeg hverken har fått hjerneblødning, hjernerystelse, hjernedrypp eller hjerneslag som følge av sparket. Det er også bare helt tilfeldig at jeg ikke har blitt blind på ene øyet som følge av selve sparket, og infeksjonen som i ettertid oppstod. Vel hjemme skjønnte jeg at her måtte det syes, og det ikke rent få sting heller. Men som nytilflyttet i Bergen, så hadde jeg ikke den ringeste anelse om hvor jeg kunne finne legevakten – og jeg hadde heller ikke noen nummer til taxi. Jeg var svært trøtt etter å ha vært oppe i over 20 timer, og fortsatt forfjamset over at vakten ikke gjorde mer ut av situasjonen, så bestemmer jeg meg for å få noen timer på puten før jeg drar til legen senere den søndagen. Siden det allerede hadde gått lang tid siden hendelsen, så hadde blødningen avtatt noe og vel vitende om at her måtte det syes – og at jeg ville få et riktig så stygt arr, så valgte jeg først å få noen timer søvn. Dette resulterte i en svært så blodete pute. Fremme ved legevakten måtte jeg selvsagt vente i over en time. Jeg forklarte til legen at jeg

hadde blitt sparket på et nachspiel. Jeg blir forklart at det er fare for at jeg kan få en infeksjon ettersom en sko er svært så skitten, full av bakterier. Legen uttrykker usikkerhet i forhold til om han skal sy på grunn av infeksjonsfaren. Jeg er naturligvis opptatt av å legge forholdene til rette for at det langsiktige resultatet skal bli best mulig, diskuterer dette med legen – hvor vi blir enige om å sy etter å ha rensket såret så godt som det lar seg gjøre. Jeg er selvsagt opptatt av å gjøre det som er mest hensiktsmessig for min egen helse, og på bakgrunn av at kuttet var så stort så hadde jeg vanskelig for å tro at det å ikke sy faktisk ble vurdert som et alternativ – hvor jeg unektelig ville helt garantert få et svært så stort, stygt og i alle høyeste grad et synlig arr.

Historien om trønderen som også har dårlig erfaring med Direksjonsmusikken er gjenfortalt ovenfor.

Som tidligere styremedlem og arrangør av fadderukene under min bachelorutdanning, så synes jeg lite om at NHH og fadderuken legger opp til et drikkepress av uhørte dimensjoner for nye studenter – spesielt når studenter ikke kan føle seg trygg på at de ikke kan bli utsatt for blind gruppevold ved skolens egne lokaler. Dette nevner jeg av mer prisippiel årsak, og ikke så mye fordi jeg selv ble utsatt for drikkepress under Reversibel Sveiseaften. For denne gang var det vi som arrangerte festen, det var vår tur til å sjenke de andre fulle. Ettersom jeg var sjåfør mellom hver rebusløp-post, så tok det flere timer før jeg tok min første øl.

Dirmus beklager seg igjen. Thomas forklarer at KS må snakke sammen om dette, hente inn mer informasjon, og komme tilbake til begge parter på mandag. Thomas oppfordrer til å unngå konfrontasjon. Harald forsikrer at det ikke er noe vondt blod fra Dirmus sin side.

Direksjonsmusikken startet hele møtet med å beklage seg, og selv etter jeg hadde fortalt min versjon – så fortsatte de å beklage seg. Men det er klart at det er på grensen til latterlig, når de tar kontakt med meg med det formål om å beklage seg – for så å fortelle en heller dårlig dekkhistorie. Fullstendig klar over hva som faktisk hadde skjedd, så fant jeg overhodet ikke noen oppriktig anger i forhold til det som skjedde. Folk flest som gjør eller er med på noe dumt, skjønner det umiddelbart etter handlingen uten at det må gå flere dager før man faktisk bestemmer seg for å si unnskyld. Her var det flere personer involvert, hvor alle hadde mulighet til å innse at det er uansett feil å påføre en annen person et stort kutt – og alle hadde all mulighet til å hjelpe en nytilflyttet student med øyeblikkelig legehjelp.

Det skulle ikke mer til enn en telefon til taxi-sentralen, eller en gratis telefon til 113. Men så graverende som hele situasjonen var, så var de involverte mer enn opptatt av å dekke opp om hva som faktisk hadde skjedd – og det siste de ønsket var å inkludere noen utenforstående. De kunne rett og slett ikke vedkjenne seg det faktiske hendelsesforløpet og samtidig ha et ønske om å fullføre sin utdanning ved NHH. Vel vitende om at det ikke var noen vitner til hendelsen, og at de var 5 personer direkte involvert i hendelsen som kunne dekke opp om hverandre – så stillte de sterkt, ettersom det uansett ville være påstand mot påstand. De hadde gått på samme skole i 3-4 år, med etter hvert et stort nettverk og ikke minst var de venner med leder i Kjernestyret. Det kunne umulig gå galt. De håpte først og fremst på at jeg ikke skulle huske hva som hadde skjedd, og at det hele ville gå i glemmeboken. Slik skulle det ikke gå, og Plan B måtte iverksettes når jeg tok kontakt med Leder for Kjernestyret. Henrik måtte selv ta kontakt, i håp om at jeg ville si meg fornøyd med det og la saken ligge. For det var ingen hemmelighet at de var fra Direksjonsmusikken, med fullt navn og bilde på Internett. Jeg hadde tross alt tatt bilder – så Henrik måtte stå frem for at det skulle være håp om at jeg ville klare å legge det hele bak meg. Det var ikke bare Henrik som hadde incentiv for å pynte på sannheten, men også alle de andre medskyldige – hvor tre av dem var spesielt involvert. Harald, fordi det var hans idè i utgangspunktet. Glenn, fordi han startet volden. Og Henrik, fordi han gjorde det hele vesentlig mer alvorlig med sitt innfall – som han så beskrivende omtaler som irrasjonelt. Fullstendig klar over at de måtte gå hele løpet dersom de først begynte å lyve, så anså de den risikoen som mindre enn fordelene ved å lyve. For hvordan kunne de på det tidspunktet vite at saken vil gå hele veien til retten? Men da var de allerede fanget av sitt eget valg om å lage en dekkhistorie. For de måtte for det første forklare G4S vakten hva som hadde skjedd, for så å forklare sine venner gjenværende inne på Rum hva som hadde skjedd, og så måtte de forklare det til alle sine venner som får høre at Henrik har opptrådt ”irrasjonelt” ovenfor en medstudent. Vi snakker om over 100 forklaringer, og tro meg – ingen så frem til eller hadde noe ønske om å fortelle det som faktisk skjedde. Når dekkhistorien først var et faktum, og de senere også måtte forklare seg ovenfor politiet – så var det ingen vei tilbake. Med en utdanning fra NHH, så er du avhengig av tillit for å kunne jobbe med tall. Man kan for eksempel ikke jobbe med revisjon, hvor man skal godkjenne regnskap – dersom det er grunnlag for å betvile din ærlighet. Det finnes nok skandaler innen revisjon, så et rent rulleblad er et minimumskrav for å kunne utføre revisor autorisasjon. ”Revisor Autorisasjon” er en av 54 yrkesgrupper (1998) hvor arbeidsgiver kan kreve politiattest, så det har ikke vært mangel på incentiver for at Henrik skulle ønske å pynte litt på det faktiske hendelsesforløpet.